

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ ΔΕΚΤΑΙ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΛΦΕΤΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 10.
ΑΛΛΟΔΑΠΗΣ ΦΡ. 10.

ΣΤΟΥΣ ΧΟΡΕΥΤΑΣ

Μαχάριοι, ελεήμονες πιστοί,
τὴν ἐντολὴ ἐκτελοῦν τοῦ θεανθρώπου των,
καὶ κάνουνε χοροὺς σαρακοστή,
ἐν κόπῳ κι' ἐν ἰδρωτί τοῦ προσώπου των.

Κι' ἐν κατανυκτικῇ χριστιανοσύνῃ,
προσφέρουν ἀφειδῶς ἐλεημοσύνη,
χωρὶς τὸ δεξιὸ ποτὲ νὰ ξέρη
ἐκεῖο ποῦ τὸ ζερβὶ τους κάνει χέρι,
παρὰ μὲ τῶν ποδιῶν μόνο τὸ σάρτο
μοιράζουνε στὴ φτώχεια μας τὸν ἄρτο.

ΑΒΒΟΤ.

ΣΤΟ ΤΑΛΑΡΟ ΜΟΥ

Ἄντιο ταλαράκι μου, ἀντίο!
Μοῦ φεύγεις, μὰ σὲ χάνω δοξασμένα.
Ἐχόρεψα καντρήλιες ὡς τὰς δύο
μὲ ντάμες ποῦ δὲν ἦτανε γιὰ μένα.
Ἐχόρεψα μὲ ντάμες τῆς ἀξίας,
τὴν πρώτη Κυριακὴ τῶ Ὀρθοδοξίας.

Ἄντιο φουρτουνάτο ταλαρό μου,
ποῦ δύο μοῦ προξένησες ὠφέλιμα·
κι' ἐγὼ νὰ δοξαστῶ μὲ τὸ χορὸ μου,
καὶ μέγα τοῦ Θεοῦ νὰ κάμω θέλημα.
Τοῦτέστιν καὶ φιλάνθρωπα ἐποίησες,
κι' ἐμέναγ' ἀρκετὰ ἱκανοποίησες.

ΦΛΑΧ-ΦΛΟΥΧ.

**Ὁ Γιάννης κι' ὁ Μαρῆς,
μελοῦνε κι' ἀπορεῖς.**

(Στὴν ἐκκλησιὰ τὴν Ἀγγλικὴν ποῦταν ὁ μέγας μπάλος
ἐμπῆκ' ὁ Γιάννης ὀμπροστὰ κι' ἀκλούθαε κι' ὁ ἄλλος).

- Γ. — Τί ντρέπεσαι μωρὲ κουτέ; Δὲν σῶδωσα μπουλέτο;
- Μ. — Θὰ μὲ παρεξηγήσουνε ποῦ δὲ φορῶ κολέτο.
- Γ. — Νὰ μὴν ξεχάνης μοναχὰ· καὶ ν' ἀκλουθᾶς ἐμένα.
- Μ. — Μωρ' εἶν' καὶ τὰ παπούτσιά μου λιγάκι χαλασμένα
καὶ θὰ μοῦ φύγουν στὸ χορὸ.
- Γ. — Ἄσε τίς μπουφαρίες
καὶ πρόσεχε νὰ μὴ σκουντράς ἀπάνου στὶς κυρίες
κι' ἀπάνου στ' ἀρχοντόπουλα.
- Μ. — Βεβαίως θὰ προσέξω.
- Γ. — Ἐχε τὸ νου σου τὸ λοιπὸν μὴ μᾶς πετάξουν ἔξω
καὶ μὴ μοῦ κάμης, βρε Μαρῆ, καμμιάν ἀνοησία
γιατὶ κι' ἂν εἶσαι σὲ χορὸ εἶσαι καὶ σ' ἐκκλησιὰ
κι' ὡς ἀληθὴς χριστιανὸς, ἀπάνου στὸ χορὸ σου
θυμῶσουνε καὶ τὸ Θεὸ καὶ κάνε τὸ σταυρό σου.

Μ. — Νὰ ἢ κυράδες στὴ γραμμὴ τοῦ λάμπουνε σὰν ἤλι, πᾶμε μωρὲ νὰ φύγουμε μὴ γένουμε ρεζήλι.
Μετὰ τὴν τῆς εἰρήνης καὶ τῆς ἀγάπης.

ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ
ΑΛΣ4Υ1Φ30063

τι διάλογο γυρεύουμε ἡμεῖς οἱ δύο στρατῶνες ;
 Γ. — Ἐρχόσουν ἀπὸ πίσω μου κι' ἄσε τίς ἀναγοῦλες·
 θὰ σὲ συστήσω στὶς κυρὲς καὶ θὰ χορέψης μ' οὐλες.
 Μὴν ἐξετάζης σήμερα τ' εἶσαι καὶ τί δὲν εἶσαι
 κι' ἀφοῦ μ' ἐπισημότητα στὸ μπάλο προσκαλεῖσαι,
 ἔχεις δικαίωμα καὶ σὺ ἀπόψε νὰ ποζάρης
 καὶ τὴν πουλιὸ καλλίτερη κυρία ν' ἀγκαζάρης
 γιὰ νὰ χορέψης πακπεκατρὸ μαζὺ τῆς καὶ λανσιέρα
 σὰ μ' ἔννοσις νὰ χόρευε μ' ἐδάυτη κάθε μέρα.
 Ἀπόψε δόξα καὶ τιμὴ ἔχεις καὶ σὺ μεγάλη
 κι' ἀδιάφορο ἂν αὐριο, Μαρῆς θὰ μείνης πάλι.

Μ' αὐτὸ τὸ ψωροτάλαρο ποῦ τώρα θυσιάζεις
 καὶ τοὺς πεινῶντας ἐλεεῖς καὶ φοῦστες πλησιάζεις
 π' οὔτε στὸν ὕπνο σου ποτὲ δὲν τζ' εἶδες, βρὲ χαμᾶλη
 μεγάλα νὰ γενῶντανε πενήντα τέτοιοι μπάλοι
 κάπως νὰ προσδέψουμε καὶ νὰ πολιτιστοῦμε
 κι' ἡμεῖς π' ἀκόμη ἔθιμα παμπάλαια βραστοῦμε.
 Γιατὶ ἡμεῖς ἐναντίοι νὰ εἴμεθα μονάχοι.
 Σὲ σουαρέ φιλόνηρωπα π' ὅλος ὁ κόσμος τᾶχει ;
 Μ' αὐτὸ τὸ ψωροτάλαρο ποῦ τώρα θὰ πληρώσουμε,
 καὶ πόλλα θὰ χορέψουμε καὶ τοὺς φτωχοὺς θὰ σώσουμε·
 μ' αὐτὸ τὸ ψωροτάλαρο τῆς ἐλεημοσύνης
 ὅλην τὴν κρέμα βλέπουμε νὰ κάθεται σιμὰ μας,
 καὶ στὸ κ α ρ ν ἔ νὰ γράφεται τῆς κάθε δεσποσύνης
 μαζὺ μὲ τόσους εὐγενεῖς καὶ τὸ παληνόμα' μας.

Κι' ὅμως ὑπάρχουν μερικοὶ — τί ἔγκλημα μεγάλο ! —
 ποῦ βρίζουν τίς ἀρχόντισσες ποῦ κάνουνε τὸ μπάλο.

Μ. — Βρὲ τί μού λές ;

Γ. — Δὲν τᾶμαθες ;

Μ. — Πῶ, πῶ τί παληνοθῶποι !

Γ. — Μ' αὐτοὶ δὲν πῆγαν φαίνεται ποτέ τους στὴν Εὐρώπη,
 κι' οὔτε ποτὲ ποῦ ἔννοσιν νὰ βγοῦν ἀφ' τῆ συνήθεια
 νὰ βλέπουν κι' ἄλλα πράγματα ἐκτὸς ἀπὸ βέβυθα
 τὴν ἄγια Σαρακοστή·

κι' εἶν κι' ἄλλοι κάποιε προστοὶ

ποῦ τὸ νεμίζουν φοβερὸ κὶ σκανδαλώδες πρᾶγμα
 τὸ νὰ χορεύη καφρετζῆς μ' ἀρχοντοπούλα ντάμα.

Ἔτυχε καὶ Σαρακοστή νὰ γίνη τέτοια φέστα,
 κι' ἐβγήκαν οἱ φιλόθησκοι κι' εἶπαν κι' αὐτοὶ τὰ βέστα.

Μ. — Ἀς τὴν κουβέντα τὸ λοιπὸν καὶ πάμε παρακάτω.

Γ. — Νὰ ὁ Νεμάκης ἔδεκε μαζὺ μὲ τὸ Λουκάτο·
 ἴσως αὐτοὶ θὰ συζητοῦν περὶ τῆς ἀπαρτίας.

Μ. — Μ' ἐθάμπωσαν τὰ θηλυκὰ τῆς ἀριστοκρατίας.

Γ. — Σὰν ἀγγελουδία φαίνονται μ' αὐτὲς τίς τουαλέτες.

Μ. — Μωρὲ σ' αὐτὴν τὴν ἐκκλησιὰ δὲ βγάλουν κασελέτες ;

Γ. — Ἄλλοτε ἦταν ἐκκλησιὰ, τώρα δὲν εἶναι ἄλλο·
 τώρα ὁ νάρθηξ ἔγινε σαλόνι γιὰ τὸ μπάλο.

Μ. — Μωρὲ δὲν θάταν ἐκκλησιὰ· θὰ μού τὸ λές γι' ἀστείο.

Γ. — Ἐκεῖ ποῦ βλέπεις δηλαδὴ τὸ ζαχαροπλαστεῖο
 τοῦ φίλου μας τοῦ Λούζη,

ἐκεῖ ὁ Ἄγγλος ὁ παππᾶς ἀνέβαινε νὰ σκούζη·

ἐκεῖ ζηγοῦσε τὰς Γραφᾶς κι' ἔδινε νοθεσίας·

ἀλλ' ὅλ' αὐτὰ συνέβαιναν ἐπὶ τῆς προστασίας·

μὰ τώρα ποῦ τὴ διώξαμε κι' ἀνάγκη δὲν τὴν ἔχομεν

στὴν ἐκκλησιὰ τῆς γ κ α λ ο π ἔ δυνάμεθα νὰ τρέχωμεν

πολύ δὲ περισσότερον σὲ φέττα ἢ ὑποία,

μόνον καὶ μόνον γίνεται ἀπὸ φλανθρωπία.

Μ. — Βλέπω πῶς ἔχεις δυστυχῶς διαθέσει γιὰ λίμα
 καὶ θὰ τελειώση ὁ χορὸς χωρὶς νὰ κάμω βῆμα.

Γ. — Σῦρε νὰ πιᾶσης ἀγκαζὲ καμμιὰ κυρὰ γιομάτη.

Μ. — Ἐκεῖνη μὲ τὰ κίτρινα μὸθόλωσε τὸ μάτι.

Γ. — Κι' αὐτὴ μὲ τῶμορφο κορμί καὶ μὲ τὸ μπλέ βελέσι.
 πῶς ἄρᾳ γε σοῦ φαίνεται ;

Μ. — Μωρὲ κι' αὐτὴ μ' ἀρέτει
 κι' ὅλες ἐν γένει, τῆς καρδίας μ' ἀνοίγουν τίς βαλβίδες.

Γ. — Ὁ Κατραβᾶς δὲν εἶν ἐδῶ ;

Μ. — Ἀκόμα δὲν τὸν εἶδες ;
 Νάτος ἔδεκε ποῦ στέκει σὲ μιὰ στάσι σοβαρὰ
 σὰ νὰ θέλῃ νὰ φωνάζῃ « κλίνατ' ἐπ' ἀριστερά ! »

Γ. — Ἐλα νὰ προχωρήσουμε νὰ ἰδοῦμε καὶ τοὺς ἄλλους.

Μ. — Κορδόνι βλέπω καὶ τοὺς τρεῖς τοὺς δημοδιδασκάλους.
 Τὸν Κυριακάτο δηλαδὴ, τὸν ἄλλο τὸ Θηριότη,
 καὶ μέγας εἶσαι Κύριε ! Ὡς καὶ τὸν Κατεβάτη !

Γ. — Πιὸς νᾶν ἐκεῖνος ὁ κομψὸς ποῦ φέρνεται ἔτσι φίνα ;

Μ. — Εἶν' ἕνας Ἐξαρχόπουλος ποῦρθ' ἀπὸ τὴν Ἀθῆνα
 γιὰ ν' ἀγοράσῃ κημιλιὰ καὶ κάποιε ὑπεθέτω
 θᾶν τόπε στὴν ἐπιτροπὴ καὶ τόστειλε μπουλέτο.

Γ. — Ὁ Τζιμης ὑποδέχεται στὴν πόρτα τίς κυρίες.

Μ. — Ὁ Τζιμης εἶν' ὁ μοναχὸς γι' αὐτὲς τίς ἱστορίες.

Γ. — Γιὰ κῦττα τὸ Θεόφραστο π' ὅλο σαροκοπάει.

Μ. Μεδὰ κι' ὁ Ἀριστόβουλας ζωπίτω λὲς πῶς πάει.

Β. — Βλέπεις αὐτὸ τὸ τρυφερὸ τ' ὄμορφοκαμωμένο ;
 ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν μὲς φεύγει τὸ κούρσο.

Μ. — Νὰ το καὶ τὸ μελαγχροινὸ μὲ τὸ κομψὸ κορμί
 τὸ παντεκατρὸ μού φαίνεται χορεύει με τὸ Μάκη.

ΠΑΚΟΒΑΤΕΙΟΣ
 ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
 ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
 ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΩΝ ΚΑΙ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΑΣ
 ΥΠΟΚΛΙΣΤΗΡΙΟΝ ΠΑΤΡΙΣΤΕΙΟΝ

Γ. — Για ιδέες και τὸ Νεόφυτο τὶ ὄμορφα χορεύει.
 Μ. — Εἶν ὄμορφος ὁ σατανᾶς κι' ὅλες τὶς ἀνταρθεί.
 Γ. — Πειρὸς εἶν' αὐτὸς μωρὸ Μαρῆ, ποῦ βλέπει πρὸς τὰ ὕψη;
 Μ. — Ὁ δάσκαλος ὁ Πλαρινὸς τοῦ Σολωμοῦ τ' ἀνῆψι.
 Καὶ μὲς τὶς τόσες ὄμο φιές καὶ μὲς τὰ τόσα στρασινα,
 νὰ κι' ὁ Βιτόρος στὸ χορὸ ντυμέλος καταπράσινα.

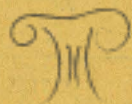
Γ. — Πολὺ μ' ἀρέσει, βρὲ Μαρῆ,
 κι' αὐτὴ ποῦ κάτασπρα φορεῖ
 κι' ἔχει τὸ μούτρο τῆς ζωῆ καὶ γλύκα μαϊτωτάτου.
 Μ. — Νὰ κι' ὁ Ρικάρδος ὁ γιατρός μὲ τὰ σγουρόμαλλά του,
 φαίνεται σὰ γαρούφαλο στὴ μέση τοῦ μπουκέτου.
 Γ. — Πολὺ μ' ἀρέσει κι' ὁ μιγγρὸς τοῦ Βάσου τοῦ Μαρκέτου.

Γιὰ ιδέες κι' ἐκείνη μὲ τὰ μ π ἐ ζ τὶ φίνα ποῦ σαρτάρει.
 Μ. — Πὰ ναῦρω τὸν κουμπάρο μου τὸ Τζῶν νὰ μὲ τρατάρῃ
 ἀφοῦ κι' ἡ φέστα γίνεται γιὰ ἐλεημοσύνη.
 Γ. — Πειρὸς εἶν' αὐτὸς ποῦν' ἀγκαζέ μ' ἐκείν' τὴ δεσποσύνη
 πᾶχει τουπέ καὶ φέρσιμον ἐπιφανοῦς κυρίου;
 Μ. — Νομίζω νὰν' ὁ Βούβαχης ἐλθὼν ἐκ Ληξουρίου
 ἐπίτηδες γιὰ νὰ βρεθῆ στὴ φέστα τὴ μεγάλη
 ἀφοῦ καὶ δὲν ἐχόρεψε σ' ὄλο τὸ καρναβάλι.

Γ. — Νὰ κι' ὁ Παπαδημητρίου ποῦ μιλεῖ μὲ τὰ κορίτσια.
 δὲν ἐβράδυνε καθόλου γιὰ νὰ βγῆ στὰ τρυφερίτσια,
 σὰν καλόγηρος μὰς ἦλθε μὲς ἀφ' τὴν πατρίδα του
 κι' εὐτυχῶς ὄλουθε τώρα βάνει τὴν ἀρίδα του.
 Νὰ κι' ὁ Τζῶρτζης ὁ Μαράτος μὲ τὸ ζηλευτό του ταίρι
 π' ἀπὸ μὲς' ἀφ' τὶς κυρίες ξεχωρίζει σὰν ἀστέρι.
 Νὰ κι' ὁ Θόδωρος ὁ φίλος ὁ εὐσχήμων βουλευτῆς
 ποῦ δὲν ἤλιπζα ποτέ μου πῶς θὲ νάβγη χορευτής.

Νὰ κι' αὐτὴ ποῦνε λουλοῦδι νὰν τὸ βάλῃς στὸ ποτήρι
 Μ. — Για σταμάτει, μωρὲ Γιάννη κι' ἔχουμε καὶ τὸ Σωτήρη
 καθαλιέρο στὸ χορὸ.
 δὲν τολμῶ νὰ τοῦ γυρέψω ἄλλη μιὰ φορὰ νερό!
 Γ. — Νάτη κι' ἡ κυρὰ ἡ ξενη μὲ τὶς χίλιες νοστιμιές.
 Μ. — Νὰ κι' ὁ κύριος Βαλιάνος ποῦρθ' ἀπὸ τὶς Κεραμιές
 νὰ παρευρεθῆ στὸ μπάλο γιὰ νὰ ἰδῆ καὶ νὰ συγκρίνη,
 ἂν εἶν' ὄμοιος μὲ τοὺς μπάλους πᾶβλεπε στὴ σιέρα Ἰρήνη.

Νὰ καὶ δύο Κρῆμεταταῖοι
 συγχροεῖντες μ' ἐμᾶς;
 κι' ἐνὰ ζευγὸς Καπαταῖοι
 ὁ Πανάγος κι' ὁ Μεμάς.

Βλέπω καὶ τὴν ἀηδόνα
 ποῦνε φίλη τοῦ συρμοῦ.
 βλέπω καὶ τὴ βελαδόνα
 τοῦ Μαρῆ τοῦ Σολωμοῦ.
 Μωρὸ μπάλος, μωρὸ μπάλος!
 Πότα θὲ νὰ γένη κι' ἄλλος;

Μ. — Νὰ κι' αὐτὴ ποῦ μὰς κυττάζει καὶ κουκκιά μὰς μα-
 [γερεθεῖ.
 Γ. — Ὁ Παννᾶς ὁ Παναγιώτης τὶ λαμ π ρ ἂ ν ὀποῦ χορεύει!
 Μ. — Τὸν Παννᾶ τὸν Ἀριστείδη δὲν τὸν εἶδες νὰ φανῆ;
 Γ. — Νατος ποῦνε τρυπωμένους ἔδεκει στὴν ἀγκωνή.
 Τὶ μ' ἀρέσει, τὶ μ' ἀρέσει,
 ποῦ τῆς κρέμας τὸ βελέσι
 τέτοια μᾶδῶσε τιμῆ,
 γιὰ τῆς φτώχειας τὸ ψωμί.
 Ἄφ' τῆς κρέμας τοὺς μπαζέδες
 ἔγιν' ἔξυχος μποκές,
 γύρω, γύρω μενεξέδες
 καὶ στὴ μέση ὁ Φλοκές.

Τὶ σεμνὴ ποῦν' ἡ κυρία τοῦ καινοῦργιοῦ τοῦ κρικοῦ.
 Μ. — Τὶ σοῦ λέν' καὶ τὰ γιαλάκια τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ;
 Γ. — Νὰ κι' αὐτὴ πώγραφη τώρα σπῆς εὐγένειας τὸ χάρτη.
 Μ. — Νὰ κι' ὁ γίγας ὁ Ἀντύπας μὲς τὴ μέση σὰν κατάρτι.
 Νὰ κι' αὐτὸς ὁ Λουρεντζάτος στὸ ἀ ν τ ρ ἔ τοῦ σαλονιοῦ,
 ποῦ τὴν ἐκκλησιὰ τὴ βλέπει σὰ μιὰ στέρινα τοῦ χιονιοῦ.
 Νὰ κι' ὁ Νηόνιος ὁ Βανδῶρος πνεῦμα δικαιοδικόν,
 ὑπουργὸς ἐπὶ τῆς μπάντας κι' ἐπὶ τῶν Λιμενικῶν.

Γ. — Νὰ τὰ ἐπιτροπῆς τὰ μέλη καὶ ἡ πέντε ἡ κυράδες,
 ποῦ τὶς πίκραναν ἀδίκως μερικοί.
 Μ. — Τοὺς μασκαράδες!
 Νὰ μὴν ἔχουμε καθόλου δηλαδὴ καμιμὰ ντροπὴ
 καὶ καθέννας τοὺς νὰ πῆ,
 τί χρωστοῦν αὐτὲς νὰ τρέχουν καὶ νὰ κάνουν τόσους κόπους
 γιὰ νὰ δώσουνε βοήθεια σ' ἀπροστάτευτους ἀνθρώπους.
 Ἄπορῶ πῶς δὲν τὸ νοιάθει τὸ ξερό τους τὸ κεφάλι.
 πῶς ἐτοῦτες τὶς φροντίδες δύσκολα τὶς πέρνουν ἄλλοι.

Γ. — Δὲν μπορῶ ν' ἀνακαλύψω ποῦ τὰ κάττα τοῦ τὰ παίζεις
 πονηρὸς μου μπουρακλά!
 Μ. — Τὸ διεθνοῦντὴ κυττάζω τῆς Σταφιδιῆς Τραπεζῆς
 καὶ τὸν ἄνευ Μπουρακλά!

ΤΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
 ΠΟΝΗΡΟΣ ΜΟΥ ΜΠΟΥΡΑΚΛΑ
ΑΙΜΟΝΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΒΕΛΟΥΚΙΟΥ

και μου φαίνεται σπουδαίος.

Γ. — Έχεις δικηο νάν το λές.

Κάνει και στους ποδογύρους τσιρμόνιες πολλές.

Νά κι' ό λογιστής μαζί του π' όσα λιμπρα κι' άν κρατεί,
 ούτε τό βερσέ μās κέθει, ούτε μās πα ρ α κ ρ α τ ε ι .

=

Είδες μιá χριτωμένη μυριονόστιμη μικρή;

Μ. — Τώρα βλέπω τήν καράφλα του Γρηγόρη του Μακρή
 και τό Γιάννη τό Μαρκέτο πούθθανε κι' εϊ δυό παρέα
 για του μπάλου τά ώραϊα.

Γ. — Νά μαζί κι' εϊ τρεϊς δετόροι άφ' τά Φιλανθρωπικά
 Κούτταξε τόν Καμηλάκη δέ χορεύει και κακά.

Μ. — Ό Ζερβός ό Μιχαλάκης πούνε μπαλαρίνος πρώτης
 πώς δέν ήλθε νά χορέψη;

Γ. — Δέν τόν άφησ' ό Δεσπότης.

=

Δές κι' αύτή με τά γαλάζια πού πετā σάν ξιφτεράκι,
 δές κι' εκείνα τά μικράκια πού γυρίζουνε σα σβούρες.

Μ. — Τώρα βλέπω και τόν Κώστα τόν άσικη τό Γεράκη
 πού προχτές εϊχε χορέψει σταυροτό με τίς φιο ο υ ρ ε ς.

Γ. — Νάτος κι' ό Χριστοδουλάτος με τό φανταζι γελέκι.

Μ. — Τί συχνά πού τό κορδίζει; θάν τό ξέρη πώς του στέκει.

Γ. — Νά κι' ό Σέκερης ό Γιώργος τών μηχανικών στολή.

Μ. — Δέν του λές νά καταργήση 'κεινο τ' άγαρμπο γιαλί;

=

Γ. — Δές κι' εκείνη τήν άφράτη. "Ωχ! τό περιθόλι μου!

Μ. — Νά κι' ό γυιός ό Ζηλεμένος του Μαστρογερωλύμου.
 "Αζίζε κι' εδω νά χάση τό βαρύ του προτοφλί
 για νά πάμε μέσα όλοι.

Γ. — Νά κι' ό Μήλας πού χορεύει τά μπιζου τής κρέμας όλα
 ως κι' ή φτέρνες του γελούνε του καυμένου του Νικόλα.
 Ό Θεός τόν εϊχε σώσει από 'κείν' τή γκρεμισιά,
 για νά δοξαστή άπόψε μες σ' αύτήν τήν έκκλησιά.

=

Μ. — Δέν εϊν ό Κοντομίχακος αύτός ό καθισμένος;

Σάν τό Γενάρη φαίνεται στη γούνα του χωμένος.

Γ. — Είδες και τόν κουρέχ μας τό φίλο Βαλδεσέρα;

Μ. — Τόν είδα με τή σκούφια του τήν Καθαρή Δευτέρα.

Γ. — Τήν πεντάμορφη δέ βλέπω πούν τά μάτια της άγύρται.

Μ. — Μωρ' ό Γρήσας πώς δέν ήρτε;

Γ. — Πρέπει νήρτε πού δέν ήρτε.

Μίλις ήλθ' από τή Σάμο και τόν είδα κεκμηκότα.

Μ. — Μωρέ μπάλος σέντα Γρήσα! Μās τήν τραβήξε τή νότα!

Γ. — Νά κι' ό Τζιμης νά κι' ό Τζών πούν καθ' όλα Εύρωπαϊοι,
 νά κι' εϊ δυό Προκοπαίοι.

Νά κι' ό Κούρτσουλας ό Νιόνις ή τζουγουλα ή χουσι,
 πούδε χίλιους τέτοιους μπάλους εϊς του Τζάντε τό νησι.

Μ. — Τό Σπυράγγελο κυττάζω πού τό μπαλο διευθύνει
 και έντύπωσιν μ' άφίνει,
 πώς μπορεί σε τόσα ζεύγη νά κρατη λογαριασμό,
 ύστερ' από τέτοιο μαύρο και πικρόνε χωρισμό.

Γ. — Νά κι' ό Γιάννης ό Φορέστης για τό μπόστον κορδισμέις.

Μ. — Κι' ό Πανάγος ό Τσιμάρας επίσημως χτενισμένος.

Γ. — Νάτος κι' ό Εισαγγελέας πούχει βλέμμα σοβαρό.

Νά κι' ό φίλος με τό άνθος πού πεθαίνει για χορό.

=

Μ. — Θαρρῶ πώς ήτανε πολλοι άκόμα καλεσμένοι.

Γ. — Έκείνοι πού δέν ήλθανε εϊν' όλοι φουρισμένοι.

Μ. — Έλειψαν όμως και πολλοι πού τέτοια δέν άνέχονται
 ως λόγου χάριν άρχοντες πού δέν τό καταδέχονται
 νά φέρουν τίς κυρίες τους με τά περισσια κάλλη
 για νά χορέψουν βιζαβι μ' ένα βρωμομπακάλη.

=

Γ. — Βλέπεις τό λοιπόν τί τάξις στο χορό επικρατεί;
 ύποιος μασκαρας μιλήση τόν πετούν από τ' αύτι.

Είδες πόσον ελευθέρως ή κυράδες ύμιλούν
 προς εκείνους τους άνθρώπους πού τόν ταραμά πουλεύν;
 Είδες π' όλες παρατρέχουν νά τους πέρνουν άγκαζέ.

Μ. — Έλεγα πώς θα μās πάρουν, μωρέ Γιάννη, στο μεζέ
 και γι' αύτό εδυστροπεύσα στην άρχή νά σ' άκολουθήσω
 αλλά τώρα δέν εϊξέρω πώς νάν τίς ευχαριστήσω
 τίς άρχόντισσες πού όλες εφεβήθηκαν ευγενώς
 κι' άγκαζέ δέν άρνηθήκαν άπολύτως κανενός.

Γ. — Βλέπεις φέσιμο πού τήχουν γενικώς οι καλεσμένοι.

Μ. — Μωρ' αύτός δέν εϊναι μπάλος. Εϊναι Προηγιασμένη.
 Τσιμουτιά κανεις δέ βγάνει; δές άνους μιá φτερνησιά
 εχεις νά μου πής ό κόσμος σέβεται τήν έκκλησιά
 σκέπτεται πώς άκουστήκαν τόσες διδαχές σοφές
 άκριβώς σ' αύτό τό μέρος πούνε τώρα ό μπουφές.

=

Τώρα για νά μη χάνουμε, βρε Γιάννη, τόν καιρό μας
 ως πάμε νά δοξάσουμε κι' εμεις τό τάλαρό μας
 ως πάμε νά προσφέρουμε στη φτώχια 'λημοσύνη,
 χορεύοντες ένα σσις μ' άφράτη δεσποσύνη.

Τή φτώχια θα γλυτρώσουμε τώρα πού θα πηδήσουμε
 κι' εκεί πού θα χορεύουμε κρυφά νά τραγουδήσουμε
 τραγουδι μετρημένο
 κι' άπ' άλλοτε γραμμένο,

« ή φτώχια για τήν άρχοντιά αιώνια δουλεύει
 κι' ή φτώχια πού δέν έστι για μιá βραδυά... χορεύει! »

ΕΚΔΟΣΗ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ
 ΜΟΥΣΕΙΟΥ ΔΗΕΟΥΡΙΟΥ
 ΤΕΧΝΗΣ ΑΘΗΝΑΣ Ν. Π. ΚΟΥΡΒΗΣΙΑΝΟΥ.

ΟΦΕΙΛΟΜΕΝΗ ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ

Ποσῶς δὲν ἐπτοήθημεν ἐκ τῆς ἀναγνώσεως τοῦ ἄρθρου « Χορὸς Φιλανθρωπικὸς » εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 236 φύλλον τῆς ἐφημερίδος σου κ. Λιβελλογράφε τοῦ « Ἐμπρὸς » καθόσον ἐσυνηθήσαμεν πρὸ πολλῶν ἐτῶν νὰ ἀναγινώσκωμεν τὴν ῥυπαρὴν ἐφημερίδα σου. Ἐναυλὸς εἰς τὰ ὦτα πάντων τῶν συμπολιτῶν ἡμῶν εἶνε εἰσέτι ἡ χυδαῖα, ἀγρία καὶ ἐγκληματικὴ ἐπίθεσις σου κατὰ τοῦ Σεβασμιωτάτου ἡμῶν Ἐπισκόπου διὰ τὸ ζήτημα τῆς μονῆς Λεπέδων, πράξις διὰ τὴν ὁποίαν ἔπρεπε νὰ φιλοξενηθῆς εἰς τὸ σωφρονηστήριον, δι' ὃ ἀφ' ἐνός μὲν φοβηθεῖς, ἀφ' ἐτέρου δὲ ἀναγνωρίσας ὅτι ἐσυκοφάντισες αὐτὸν, ἔσπευσας δι' ἐτέρου φύλλου σου νὰ διαψεύσης ὅσα ἔγραψας, ἔφαγες τούτέστι κατὰ τὸ δὴ λεγόμενον τὰ ἐμέσματα σου. Τολμᾶς ἂ λ η θ ἦ φιλάνθρωπε νὰ ἐπικαλεῖσαι τὴν ἐπέμβασιν τοῦ Σ. Ἐπισκόπου κατὰ τοῦ ὡς λέγεις, μελετωμένου ἀνουσιουργήματος; Τί ἔκαμε ἡ δεξιά σου, καὶ τί ἡ ἀριστερά σου, ἡ κοινωνία γνωρίζει κάλλιστα ὅταν ἀνατρέξει εἰς τὸ ἔτος 1891 !!

Ἡ κοινωνία μας καλῶς γνωρίζει τὰ φιλάνθρωπα αἰσθήματα τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν κυριῶν, πόσον εἰργάσθησαν μετ' ἄλλων ἐπίσης ἀξιοτίμων κυριῶν διὰ τοὺς ἀτυχεῖς κρατουμένους ἐν τῷ σωφρονηστηρίῳ ἐκπροσωποῦσαι τὴν « ἐν Χριστῷ ἀδελφότητα » ἄτε διὰ τοῦ χρήματος, ὅπερ παρά διαφόρων φιλανθρώπων συνέλεξαν, ἀνήγγηρον τὸ οἶκημα, ὅπερ νῦν χρησιμεύει ὡς γυναικεῖαι φυλακαί. Ἐπίσης γνωρίζει τὸ κοινὸν τὰς ἐξαιρετικὰς ὑπηρεσίας, ἃς προσέφερον αὐταὶ κατὰ τὸν ἀτυχῆ ἡμῶν πόλεμον τοῦ 97 ὡς νοσοκόμοι τοῦ νοσοκομείου τῶν τραυματιῶν, δι' ὃ καὶ κατ' ἐξαιρέσιν τῶν συναδέλφων των ἐν ταῖς λοιπαῖς ἐπαρχίαις, ἐτιμήθησαν παρά τῆς Σεπτῆς ἡμῶν Ἀνάσσης δι' ἀναμνηστικῶν μεταλλείων. Οὐδεὶς δὲ εἶναι ὁ ἀγνοῶν πόσον εὐηργέτησαν αἱ αὐταὶ κυρίαι μετ' ἄλλων ὁμοῦ τὰ Φιλανθρωπικὰ Καταστήματα τῆς νήσου μας διὰ τῆς ἐποπτείας των καὶ διὰ τοῦ συλλεγομένου παρ' αὐτῶν χρήματος καὶ διαφόρων ἄλλων ἀναγκαίων εἰδῶν πρὸς χρῆσιν τῶν ἀτυχῶν ἀπόρων ἀσθενῶν, μὴ διαστᾶσαι νὰ μετατρέψωσι τὰς οἰκίας των εἰς ἐργαστήσια ῥαπτικῆς. Καὶ τοῦτο οὐχὶ διότι τὰ Φ. Κ.

στεροῦνται τῶν ἀναγκαίουμένων αὐτῶν, ἀλλὰ διότι διὰ τῆς ἐργασίας των συντελοῦσιν εἰς τὴν βελτίωσιν καὶ οἰκοκυροσύνην, οὕτως εἰπεῖν, τοῦ νοσοκομείου. Πάντες ἐνθυμοῦνται ὅτι διὰ τῆς πρό τινων ἐτῶν γενομένης ἀγορᾶς (Bazar) ὑπὸ τῶν κυριῶν ὑπὲρ τοῦ Ὀρφανοτροφείου εἰσεπράχθησαν 7,000 δραχμαὶ περίπου, οἵτινες περιήλθον εἰς τὰ Φ. Κ. τῆς νήσου μας, δυνάμει τοῦ τὰ Φ. Κ. διέποντος νόμου.

Ἐν προκειμένῳ δὲ θελήσασαι νὰ ἐξασφαλῆσῃσι μεγαλειότερον χρηματικὸν ποσόν, δι' ὅπερ νέον ἔργον ἀνέλαβον, τούτέστι τὴν παροχὴν ἄρτου ταῖς πενομέναις οἰκογενείαις, δι' ἃς κύριε Λιβελλογράφε βεβαίως σεῖς, οὔτε ποτὲ ἐσκέφθητε, οὔτε φροντίζετε διὰ τοιοῦτα μ η δ α μ ε νὰ πράγματα, ἐνόμισαν καλὸν ὅπως διοργανώσωσι τὸν φιλανθρωπικὸν χορὸν, ὡς γίνεται, ἂν τυχαίως ἤκούσατέ ποτε εἰς ἅπαντα τὰ πεπολιτισμένα κράτη, καὶ ὅπως γίνεται συχνὰ πυκνὰ καὶ εἰς τὴν πρωτεύουσαν τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους. Ἄν ἀφ' ἧς ἐγένετο σκέψις περὶ χοροῦ, ὑπῆρχεν ὁ ἀπαιτούμενος χρόνος πρὸς ἐτοιμασίαν τῶν ἀναγκαίουμένων, θὰ ἐδίδετο κατὰ τὰς ἀπόκρεω, καὶ οὕτω δὲν ἤθελον προσκρούσει εἰς τὰς προλήψεις ἐνίων, οὐδὲ σκανδαλίσει τὴν ἀγαθὴν καὶ φιλόθρησκον ψυχὴν σου!

Προκειμένου ὁμως περὶ φιλανθρωπικοῦ ἔργου ἐσκέφθησαν ὅτι εἰς τοῦτο οὐδαμῶς ἐμποδίζει ἡ ἁγία τεσσαρακοστή, τὸναντίον μάλιστα πάντες γνωρίζουσι κάλλιστα, ὅτι οὐ μόνον ἐν Ἑλλάδι, ἀλλὰ καὶ ἐν ἀπάσαις ταῖς χριστιανικαῖς πόλεσι τῆς Εὐρώπης, κατὰ τὴν ἁγίαν τεσσαρακοστὴν καὶ θεατρικαὶ παραστάσεις καὶ χοροὶ δίδονται οὐ μόνον διὰ φιλανθρωπικοῦ σκοποῦς, ἀλλὰ καὶ χάριν διασκεδάσεως.

Μὴν κόπτεσαι λοιπὸν ἀξιότιμε **ΘΘΙΚΟΛΟΓΕ!!** Ἄλλὰ κάλυψον τὸ πρόσωπόν σου ἐξ αἰσχύνης, ἀναλογιζόμενος, ὅταν συνέλθῃς ἐκ τῆς νευρικῆς σου διαταραξέως, ὅτι ἐκ συστήματος πάντοτε ὕβρισας χυδαιότατα, Σεβαστὰ πρόσωπα καὶ ἐμίανας ἀγαθοεργοῦς σκοποῦς.

Εἰς φιλαλήθης.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ